

Cyklovandr 2023

Z Brna do Krhanic u Prahy

Od 1. do 8. července

Sobota 1. července

Vyjíždíme za deště vlakem v 6:08 Tomáš, 10M, Radka, Petr, Vlastík a Semiš do Ostravy-Svinova a odtud přeseďme na vlak do Brna.

V Brně je už docela teplo a hlavně bez deště a tak nás průjezd rozpálenými ulicemi plnými aut, docela unaví. Kousek za městem v Ostrovačicích se setkáváme s Katkou a Pavlem, to je celá naše letošní sestava. A protože je tady otevřená restaurace, hned se osvěžíme našim oblíbeným zrzavým mokem.

Odtud jedeme směrem na Tetčice, Oslavany, tady obědváme a pak do Senorad. Cestou si ještě stihneme nasbírat pár třešní u cesty.

Tady u řeky Oslavy je naše oblíbené a už několikrát využitě místo na spaní. V kantýně, která slouží převážně pro místní chataře, vypijeme jedno, dvě, tři a další

pivka. A u řeky postavíme stany a opečeme si buřty u ohně. Někteří se ještě jdou koupat.

Najeto máme asi 45 km

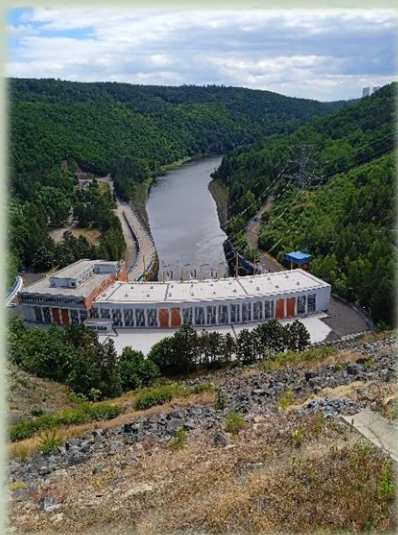

Neděle 2. července

Nedělní ráno je jako vymalované, modrá obloha, sluníčko svítí, ale ne zase moc, tak akorát na pohodlnou jízdu na kole. Ještě poslední rozloučení s říčkou Oslavou a odjíždíme. Sice až v 9:30 ale už od kantýny, to je tam, kde včera naši kluci nevěděli, kdy mají dost.

V Mohelně máme krátkou pauzu, akorát tak na jednu hopsinkovou šťávu (limonáda z květů černého bezu) a pak odjíždíme k přehradě Dalešice. Cestou začíná být ovšem nesnesitelné horko a tak nepohrdneme krátkou koupací pauzou v rybníci kousek od cesty.

Od přehradní hráze už se cesta nepříjemně zvedá a tak, když už jsme dojeli do dědiny Hrotovice, jsme už všichni žízňiví a hladoví jako psi. Ale není tady ani obchod a o nějaké restauraci nemůže být vůbec řeč. Vlastík

„nesmrtelný“ prohlásil: „Hrotovice nikdy více radši kulku do palice“ A tak přijdou na řadu železné zásoby, které sníme v rádoby parčíku na náměstíčku. Potom krátký chrupec a posilněni jedeme dál proti dost nepříjemnému větru do Jaroměře nad Rokytou. Jenže vono to nějak nejede, kolo skoro stojí, vítr fučí přímo proti nám a v břicho už nám zase kručí.

V Jaroměřicích nad Rokytou vyčerpaní jíme pozdní oběd hned v první restauraci „Colorado“. Ale vůbec to tady není špatné, menu 120 Kč, ochotní obsluhující, odpočinek po náročném odpoledni. Na náměstí se osvěžíme zmrzlinou a jdeme si prohlédnout barokní zámek, kterému se přezdívá moravské Versailles a hlavně krásnou zámeckou zahradu.

Odtud jedeme do Ohrazenic. Je tady krásný koupací rybník a hlavně úžasné spaní, které našel Petr. Je to na vyvýšeném místěčku nad rybníkem a s vyhlídkou, zřejmě to tady slouží místním trampům.

Stavíme stany, koupeme se, hrajeme pétanque, povídáme si, jsme plni optimismu po náročném dni.

Najeto 43 km

Pondělí 3. července

Vyjíždíme opět v 9 hodin ráno a na obloze vidíme sem tam bílý mráček, akorát na příjemnou cyklojízdu. Míjíme dědinky Blatnici, tady si dáme malou svačinku např. gothaj a rohlík dále Bohušice, Vicenice, Dolní Lažany a v Želetavě hledáme restauraci v naději, že budeme mít dobrý oběd, ale opět kde nic tu nic, tak aspoň zmrzlinu.

Obědváme až v obci Nová Říše, ale jen smažák, guláš nebo pizzu. Katka s Pavlem jdou na prohlídku premonstrátského kláštera. Klášter původně ženský byl založen už v roce 1211 a zdejší knihovna se pyšní více než 20000 svazky. My si zatím aspoň odpočineme na náměstí pod stromy.

Po odpočinku a prohlídce odjíždíme do krásného

historického centra města Telče.

Prohlížíme si centrum se zmrzlinou v ruce a pak nesmíme vynechat místní pivovar Trojan.

Jsme

prekvapeni celkem drahým pivem, ale z něčeho

tady ten sládek být živ musí, že jo? Takže jen jedno, potom společnou fotku před várnicemi a odjíždíme pomalu hledat spaní, které má Tomáš naplánované na kopečku za obcí Lhotka.

Je to místní, celkem plně obsazené tábořiště. Katka s Pavlem ještě chudáci zakufrovali a najeli po místních kopcích nějaký ten kilometr navíc. Plno stanů znamená taky plno dovolenkářů a tudíž hlučno až do pozdních nočních hodin. Jdeme spát.

Najeto 55 km

Úterý 4. července

Ráno je opět jako ze žurnálu, jednoduše vymeteno a slunečno. Přes obec Lhotka jedeme zpět směrem na Pelhřimov. Cesta vede převážně lesem a tudíž polní cestou a částečně i asfaltem, takže nám sluníčko naštěstí nepeče přímo na helmy.

Něco je do kopečka a jak už Tomáš správně podotkl „Každý kopec má svůj skopec“. Celkem přehřátí uvítáme koupání v lomu u dědinky Horní Cerekev.

Příjemně osvěženi v této obci taky poobědváme v docela honosném hotelu Rustikal

kupodivu za slušný peníz i slušné jídlo a pívko. Na vedlejším hřišti si také zdřímáme a na náměstíčku pochutnáme na zmrzlině. Město jsme ohodnotili známkou jedna.

Odjíždíme přímo do Pelhřimova.

Rozhlednu, která je cestou z důvodu velkého kopce a nějakých kilometrů v nohách vynecháváme. Ve městě navštěvujeme pivovar a pijeme

výborné pivo Poutník. Čepují desítku, jedenáctku a dvanáctku za 36,37 a 38 Kč no, nedejte si ho? Po prohlídce náměstí zde někteří taky večeříme skvělý kebab. Odjíždíme za město kolem místních rybníků a kousek za nimi na louce rozbalíme stany a přespáváme.

Najeto 43 km

Středa 5. července

Slunečným ránem startujeme opět i v tento den v 9 hodin a jedeme do Želiv, malebném městečku na soutoku řek Trnava a Želivka. Kus cesty vede asfaltkou a potom kus mírným sešupem mezi poli přímo do města.

Máme namířeno rovnou ke klášteru, založeným okolo roku 1139 želivskými premonstráty.. Prohlížíme si zde ale jen gotický kostel narození panny Marie, protože klášter bude pro veřejnost otevřený až odpoledne.

Odjíždíme dál a našim cílem je prozatím Červená Řečice. Po jízdě na rozpáleném asfaltu nepohrdneme koupačkou ve vodní nádrži Trnávka, která ke koupání přímo vybízí. Je to místo jako stvořené pro osvěžení, dokonce se zde můžeme i osprchovat čistou vodou a tudíž udělat i nezbytnou hygienu.

Poté odjíždíme do centra města. Obědváme na náměstí, sice v dražší restauraci, ale dobrý. Naproti je malý parčík a tak se hned z restaurace stěhujeme, abychom si po dobrém obědě na chvíli odpočinuli.

Prostě plný břich mozek ztich.

Po slabé půlhodince si ještě okolí místního zámku, založeného už ve město postupně rekonstruuje. A pak už kola a jedem do Košetic a dále do osvěžíme jen zmrzlinou a pak cesta zase dolů do Načeradce. Zde ve hodinách potkáváme 10M, která se mohla přidat.

prohlédneme 14. století, který nasedáme na Lukavce, tady se vede nahoru a večerních k nám teprve teď

V zámeckém areálu je krásný park a hlavně zde čepují pivo i zmrzlinu. Příjemně osvěžení se přesouváme k místnímu hřišti. Je zde otevřeno občerstvení a také tady můžeme přespat. Neváháme ani minutu a už stavíme stany, večeríme, pijeme, klábosíme, dlouho do noci, hlavně Nesmrtelný a Semiš. V pozadí zapadá sluníčko hned vedle Velkého Blaníku.

Najeto 46 km

Čtvrtek 6. července

Ranní sluníčko nás opět brzy vyhání ze stanů a tak snídáme, balíme a jedeme pod památnou horu Velký Blaník. Je známá především díky její pověsti o slavných blanických rytířích. Pověst vypráví o tom, že uvnitř hory odpočívá vojsko, které čeká, až bude českému národu nejhůře a přijede mu na pomoc. Jejich velitelem je sám patron země České svatý Václav.

Na kopec se vydáváme skoro všichni až na včerejší ponocné Semiše a Vlastíka, kteří hlídají dole kola.

Na vrcholu stojí 30 m vysoká dřevěná rozhledna z roku 1941 ve tvaru husitské hlásky. Všichni jdeme po dřevěných schodech nahoru, abychom si užili krásný výhled na středočeskou pahorkatinu. Po návratu dolů k našim stále odpočívajícím kamarádům, odjíždíme do dědiny Louňovice pod Blaníkem. Tady obědváme, opět jsme měli štěstí na výborné jídlo za slušné peníze a pivo Špácal, které je přímo z podblanického pivovaru. Dorazíme se zmrzlinou na náměstí.

Za dědinou je místní přírodní koupaliště, dost dobře nerozumíme tomu, proč tady nikdo není. Je horko a voda čistá... Ale když jsme do ní vlezli, pochopili jsme, je totiž ledová a to díky tomu, že to není voda stojatá, ale neustále přitéká z místního potoka a zase odtéká dál. Nám to ale nevádí, schladíme se a odpočineme si na krásném tichém místě.

Nechce se nám, ale nasedáme na kola a jedeme dál na zámek Libouň. Zámek je sice v soukromých rukách, ale podle historických fotek, na kterých to byla skoro ruina, se ho podařilo dnešnímu majiteli nádherně zrekonstruovat. Dokonce nás neodmítli a načepovali pivko i nějaké nealko.

Jedeme dál z kopečka a do kopečka, cestou sbíráme hrášek a zase šlapeme z dědiny do dědiny až do Postupic.

Tady v hospodě zaparkujeme kola, a i když je tady uzavřená společnost, pivo Ferdinand (benešovské pivo, vařené převážně z českého chmele už od roku 1897) pro návštěvníky čepují také. Dokonce i něco na zub se najde.

Přemýšlíme také, kde složit hlavu, jdeme se podívat do blízkého okolí, ale míst vhodných ke stanování, tak abychom nebyli

na očích, moc není, respektive není žádné. S majitelem hospody a přilehlého sálu jsme se však nakonec nějak domluvili, nechal nám klíče od bočního vchodu a v sále mezi stoly jsme se výborně vyspali.

Najeto 22 km v horku

Pátek 7. července

Ráno je opět slunečno, balíme se a odjíždíme na zámek

Jemniště, barokní perlu středních Čech, majitelů z rodu Sternbergů už od Pavel. My ostatní si Benešova na oběd.

Nejprve je to kus do vojsk to rozdýcháváme a několikakilometrový sjezd

roku 1868. Na prohlídku zůstávají 10M, Katka a prohlédneme kvetoucí zahradu a odjíždíme do

kopce, tady u památníku setkání osvobozujících pak máme za odměnu dlouhý do centra města.

Je poledne a tak obědváme v restauraci u Kovářů a dorazíme se zmrzlinou ve vedlejší ulici. Do

Konopiště to máme už jen kousek. Mezitím se s námi na dálku loučí Katka s Pavlem, kteří už jedou

vlakem z Benešova domů.

V zámeckém parku na Konopišti je poměrně rušno, spousta návštěvníků se tu prochází a další čekají, až na ně přijde řada s prohlídkou. My si však klidné místo na odpočinek umíme najít vždycky a navíc, čekáme na 10M, která se zdržela na prohlídce zámku v Jemništi. Také Tom se na chvíli od nás odloučil, ten jel pro změnu do Vlašimi pro auto, kterým tam předevcírem přijela 10M.

Z Konopiště nabíráme směr Týnec nad Sázavou, cestou ovšem zastavujeme v malé hospůdce v Chrásťanech. Majitel tuto hospůdku už zrovna zavíral, ale to se mu nepovedlo, protože jsme přijeli my, žízňivci a tak se dal přemluvit a ještě nám pár piv a nějaké nealko načepoval. Také jsme s ním dali řeč o fotografování a hudbě, příjemně strávených pár chvil ve stínu pípy ☺

Odjíždíme do Týnce, tady 10M s Radkou a Petrem jdou na prohlídku hradu Týnec. Je to gotická hranolová věž ze 13. století, sídlo chráněného netopýra velkého.

Odjíždíme si koupit něco na večeri do Lidlu a pak do 5 kilometrů vzdálených Krhanic. Cestou se však 10M porouchalo kolo a tak jí Vlastík pomáhá, zatímco my už pijeme pivo v hospodě. Tady na nás čeká Tom, který už má naložené kolo v autě a parkuje ho poblíž zdejšího vojenského muzea. Tady budeme parkovat i my naše kola a stany. Je to naše dnešní cílová meta a také vlastně celého našeho letošního cyklovandru. Pár štamprlí na závěr u stanu a po 22 hodině jdeme spát.

Najeto 35 km

Sobota 8. července

Ráno opět za slunečného počasí vše balíme a jdeme na prohlídku vojenského technického muzea Lešany (oficiální název). Nachází se na obrovském prostoru bývalých dělostřeleckých kasáren od roku 1996.

V současné době je zde více než 700 historických tanků, kanonů, motocyklů, obrněných nákladních a osobních vojenských vozidel, raketová technika, spojovací a ženijní prostředky a logistický materiál pocházejí z období od roku 1890 až do současnosti.

Je ovšem horko k zalknutí a tak jsme rádi, když se můžeme sem tam před sluníčkem schovat do zdejších obrovských hal.

Je po prohlídce a Petr, Vlastík s Radkou jedou na vlak a odjíždějí nejdřív do Prahy a odtud do Ostravy, Havířova a domů. Semiš, 10M a

Tom zůstávají a jedou na festival country hudby do Třebšína.

Celkem najeto 282 km <https://mapy.cz/s/dulemapage>

